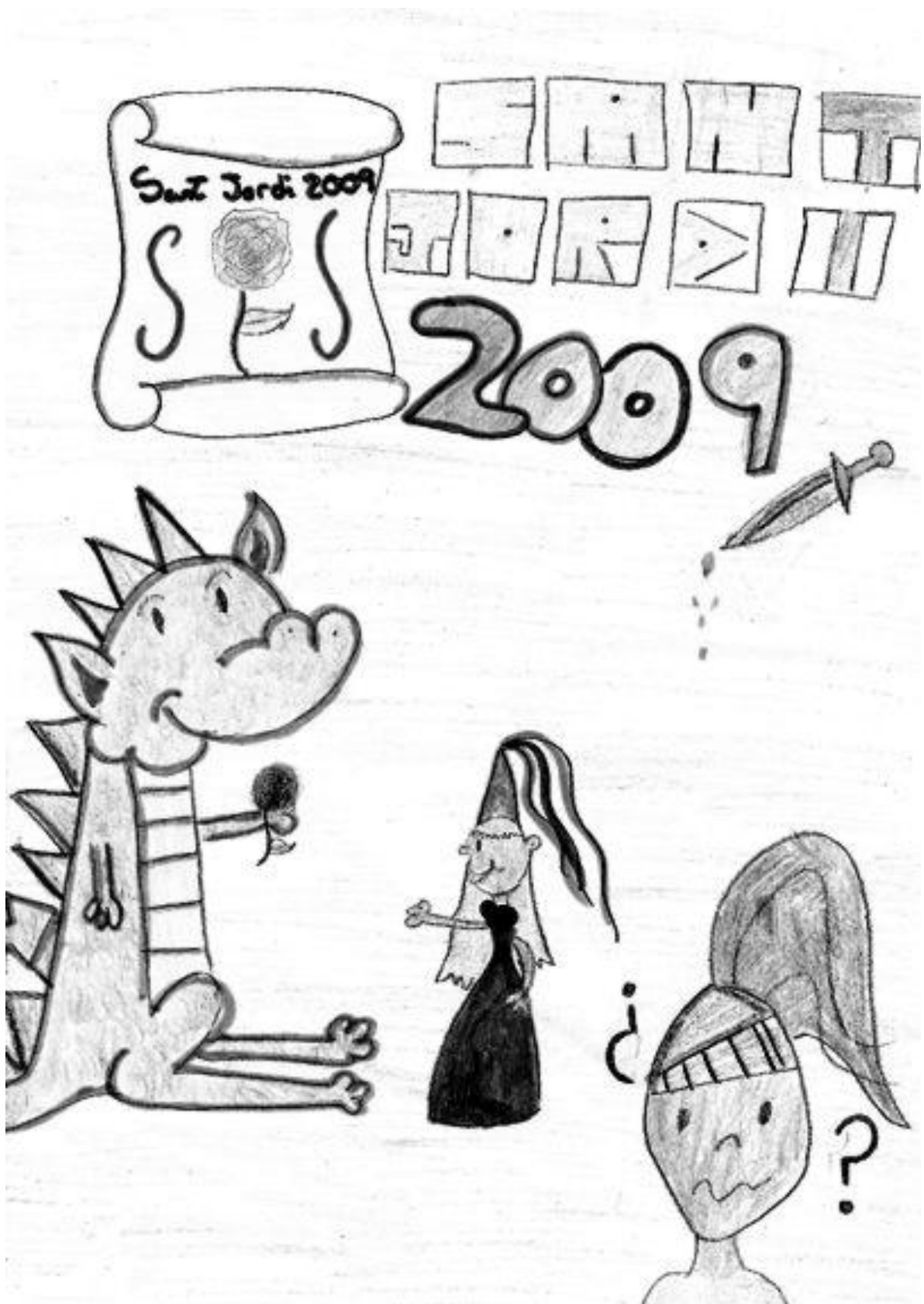

XXII Jocs Florals

**Contes i poemes escrits per
els alumnes de Primària.**

Ceip Llibertat 23/04/2009

Agraïm la participació dels pares que han col·laborat en aquest certamen literari fent de Jurat i de L' Albert Abella que ens ha vingut a explicar un parell de contes .Així mateix felicitem a tots als alumnes per el seu esforç i interès per escriure.

Lorena Vela

6 B

Primer premi Portada

ELS PIRATES VIATGERS

Fa molts i molts anys i havia un pirata que no tenia tripulació, només tenia el seu lloro. S'havia de fer tota la feina i sempre se sentia molt cansat. Un dia va veure una illa i va desembarcar. Es va quedar durant un temps i va anar trobant altres pirates que li van demanar de viatjar amb ell. Va trobar 10, es deien Jordi, Marc, Grac, Petó, Uoorg, Joc, Josep, Pau, Adri i es van presentar dient que estaven encantats de conèixer-se. Quan van pujar al vaixell van decidir qui seria el cuiner i van començar el seu viatge. Van trobar una altra illa amb un mapa que portava el Paul. Van dir: És l'illa del tresor! Ho diu el mapa!. Van tornar a desembarcar i van trobar un vell i els hi va donar una brúixola i els va dir que els aniria molt millor que el mapa que portaven. Seguint el que marcava la brúixola van anar trobant molts tresors i molt de menjar. Van tornar cap a la seva illa on tothom era molt pobre i van repartir tot el que tenien.

Van tornar a marxar per viure noves aventures i de sobte la brúixola va començar a sonar: trin trin.

En Marc va començar a cridar:

-Capità! Capitàààààà!!!!

Es van tornar i van veure una onada geganta que va arrossegar el vaixell.

Quan l'onada es va desfer van veure que estaven a la seva illa i van decidir que mai més viatjarien.

I conte contat per la xemeneia s'ha esfumat.

Mohamed Ikan El Mansouri

1rA

Primer premi

LES FADES DE L'AIGUA

Hi havia una vegada una fada de l'aigua. Ella estava molt contenta de les seves amigues però tenia un problema: les fades de l'aigua estaven en perill d'extinció perquè no hi havia aigua al planeta de les fades.

Aleshores li va dir a una sirena que coneixia que es comunicés amb la terra i els digués que necessitaven aigua. La sirena ho va dir al mar i ell li va donar aigua als núvols perquè la portessin al planeta de les fades.

I des d'aquell dia mai va haver de preocupar-se de l'aigua.

Sol Calvo

1r A

Finalista

UN LLEÓ MOLT FAMÓS

Un lleó vivia al zoo. Li agradava tenir molts amics i li agradava molt que els nens l'anessin a veure.

Un dia ningú va anar al zoo i el lleó es va passar el dia plorant. Va sortir de la gàbia i se'n va anar al carrer per buscar amics.

La gent del carrer quan el veien cridaven: Un lleó!!!! Un lleó!!!!!!

Un senyor va trucar a la policia, el van agafar i el van tornar al zoo.

El lleó es va fer molt famós i des d'aquell dia mai més va estar sol-

Gisela García

1rA

Finalista

EN BUSCA DE DINERS

Hi havia una vegada unes persones pobres que buscaven, buscaven i buscaven diners per comprar una casa. Van buscar al bosc, però van agafar el camí equivocat i van trobar un castell estrany amb ossos de bèsties. Pujaven per una escala amb serps i vampirs i van escoltar unes estranyes veus de bèsties, Ells no parlaven, tenien les boques tancades, van ensopegar i van trencar un vidre. Totes les bèsties van sentir que s'havia trencat i van anar a veure les persones. Les persones van córrer i van veure un botó vermell que feia que les bèsties desapareguessin. Van sortir del castell i van trobar diners per comprar la casa i van viure feliços per tota la vida. I conte contat, conte acabat.

Ricardo Vélez

1r B

Primer premi

EL LLEÓ I LA ZEBRA

Vet aquí que una vegada hi havia un lleó i una zebra que eren amics i vivien a la sabana. Un dia el lleó tenia molta gana i la zebra es va haver d'escapar, però va tornar i li va dir al lleó:

No te'n recordes que jo sóc la teva amiga?

Ja ho sé però tenia molta gana, li va dir el lleó.

Però a mi no em pots menjar, perquè sóc la teva amiga.

És que tinc gana.

Et portaré fruita.

Què bona!, ja no menjaré carn.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

Adrià Lanau

1rB

Finalista

L'ARBRE QUE SEMPRE TENIA FULLES.

Hi havia una vegada un arbre que sempre tenia fulles, però quan va arribar l'hivern li van caure totes i es va posar molt trist.

Els seus amics li van dir: nosaltres t'ajudarem.

De debò que m'ajudareu?

Sí, van cridar el conill, el llop i la formiga. I van pensar: Què farem?

Ja sé, va dir el conill, ara necessito la cola. També necessitem fulles i una cadira.

D'acord.

Li van enganxar les fulles i l'arbre era molt feliç i els seus amics també.

I conte contat, conte acabat.

Paula Cano Ortega

1r B

Finalista

EL LLAPIS MÀGIC I LA LAURA

Hi havia una vegada una noia que es deia Laura i que vivia en un castell molt gran. La Laura era molt bonica i tenia set anys.

Un dia se'n va anar al seu escriptori a fer els deures.

De sobte, un llapis va parlar i li va dir:

_ Hola, nena! Què fas?

_ Qui parla? Va contestar la nena-

En veu més alta el llapis va contestar:

_ Sóc jo, un llapis.

_ Un llapis que parla! Vols ser el meu amic?

_ Sí,- va contestar el llapis.

I la Laura es va posar molt contenta.

Es van fer molt amics, la Laura hi feia els deures, apuntava els telèfons dels seus companys, i sense cap esforç, el llapis sempre l'ajudava.

Fins que un dia, la mare de la Laura li va agafar el llapis i no se'l va tornar.

La Laura va plorar i estava molt trista, però el llapis li va deixar una nota que deia.

TRANQUIL·LA LAURA QUE JO ESTIC MOLT BÉ.

Judith Montes Sánchez

2n A

Primer premi

LES FLORS AMIGUES FLOR I FLORETA

Hi havia una vegada una flor que vivia en un jardí i el jardí estava a prop del mar. La flor tenia una secret: a les nits cobrava vida.

Però la flor volia anar a veure la ciutat, però no es podia moure, encara que tingués vida.

Un dia, el mar va fer una onada forta i la va tirar al terra. Aquella nit, la flor va estirar-se fins la ciutat i quan es va fer dia, es va amagar en un racó petit i es va quedar tirada al terra amb una altra flor.

Quan es feia de nit, van començar a parlar:

- Hola!
- Hola! Jo em dic Floreta.
- Jo em dic Flor. Què t'ha passat? Com has vingut fins aquí?
- Volia anar a visitar la ciutat, i una onada em va tirar. I tu?
- A mi m'ha passat el mateix. Vols que anem a visitar la ciutat?

I així va ser, van veure gent que anava de festa. A la Flor li agradava visitar la ciutat amb la Floreta. I també entrar a les botigues. Dins d'una botiga de roba van estar jugant amb les bufandes, els abrics i els mocadors, també amb les bosses i les camises, els pantalons i els pantalons curts.

Van deixar la tenda tota desmuntada. Quan es va fer de dia, van tornar al seu racó per amagar-se.

Quan la Sara, que era la noia de la botiga, va arribar i va veure què havia passat, va haver de tancar la botiga, no quedava res per vendre. La Flor que ho va veure es va penedir, i van pensar que no ho farien més.

Però aquella nit, van entrar a jugar a la cuina d'un restaurant. Quan el cuiner va veure la cuina, també va haver de tancar el restaurant, perquè no tenia ous, ni llet, ni res. Aquest cop la que es va penedir del tot, va ser la Floreta.

Lavors la Flor i la Floreta, van decidir que farien una sorpresa a la Sara, i van intentar cosir els vestits, les camises i tot el que havien trencat. Quan la Sara va arribar a la botiga a guardar la roba en capses, va trobar que tota la roba estava cosida i ben cosida. Sense entendre res, va decidir que no havia de tancar la botiga. La Sara estava molt contenta, perquè pensava que la gent de la ciutat l'havia ajudat.

L'endemà, les nostres amigues van anar al bosc i van agafar verdures i ous d'una granja i els van deixar a la cuina del restaurant. Així tampoc l'home del restaurant hauria de tancar.

Lorena Mendoza

2nA

Finalista

EL SUPER SKATE I LA BICI SALTARINA

Hola! Oi que no em coneixeu? Jo sóc el Super-Skate Volador, i tinc una nova amiga que és la Super- Bici Saltarina. Bé, ara que ja ens coneixeu us explicaré la nostra història.

El meu amo és un nen que fa col·lecció de Skates i a mi com que ja sóc una mica vell em té allà en un racó del taller. En Joan no sap que quan ell se'n va a l'escola, jo vaig a entrenar al parc.

Ahir, era un dia fantàstic per anar a entrenar a les pistes de salts, vaig passar tot el matí entrenant. S'estava fent tard, però abans de marxar vaig fer un triple mortal, i a la Bici la vaig deixar ben parada, i li vaig dir:

— A veure si ho superes?

I llavors, va ser ella que em va deixar ben parat.

Vam decidir fer un duel, per saber qui impressionava més. Vam quedar empatats, perquè els dos som uns "supers". Ja era hora de dinar, i vam tornar a casa, però abans vam decidir que quedaríem cada dia per entrenar.

Araui també aniré a les pistes, i passaré un dia "guay" amb la meua amiga, la Super-Bici Saltarina.

Conte contat, ja s'ha acabat.

Pau Cussó Salguero

2nA

Finalista

EL SECRET

Hi havia una vegada a sota del mar unes professores sirenes que eren molt llestes, i cada dia parlaven molt, però no eren elles les llestes sinó que eren uns peixos que els explicaven moltíssimes coses perquè després elles les expliquessin als seus alumnes, i això era un secret entre les professores i els peixos.

De sobte, algú va veure com parlaven amb els peixos, elles se'n van adonar i van decidir que ho havien d'investigar perquè si no passaria alguna cosa terrible, però els va costar molt saber qui era la persona que els havia escoltat, només van descobrir que era un nen. En aquell moment, va venir un tauró que es volia menjar els peixos i les professores li van dir:

- No et mengis els peixos si us plau, si no te'ls menges et direm un secret!
- D'acord!- va dir el tauró.
- Els peixos ens expliquen les coses perquè nosaltres no sabem res i així les podem explicar als nostres alumnes. A més a més, algú ens ha descobert i estem investigant a veure qui és.

Mentre anaven nedant, van caure en una trampa, sort que el tauró amb les seves dents va tallar la xarxa i van poder sortir, però llavors hi havia una altra trampa que era molt perillosa perquè anaven caient destrals, però també la van superar i allà els esperava el nen, que era un dimoni del mar i totes les professores es van posar a lluitar amb el dimoni, però era tan fort que les va tirar totes a terra, però els peixos van dir:

- No us rendiu, que el podeu guanyar!

I això van fer, van guanyar al dimoni i el seu secret no es va saber mai.

Marina Oliva

2nB

Primer premi

EL NEN QUE S'ANAVA FENT PETIT

Hi havia una vegada un nen que era molt petit, molt petit i passaven els anys i no hi havia manera de que es fes gran, i va arribar un dia que ja no podia més perquè cada any era més petit i llavors va decidir anar a buscar a una bruixa i quan la va trobar li va dir:

- Hola! Que em podries fer gran? Es queestic cansat de ser petit!.

- És clar que si! – li va dir la bruixa.

Però ni la bruixa ni el nen sabien que hi havia un home dolent que ho estava escoltant tot i va fer que l'encanteri de la bruixa sortís malament.

Al cap de dues setmanes, el nen, enlloc de créixer, ja només amidava un centímetre i quan sortia al carrer la gent el trepitjava i era ja tan petit que no veia ni el cel i va decidir tornar a anar a veure a la bruixa.

Va anar a casa de la bruixa i va cridar i cridar però la bruixa no el sentia fins que el nen va cridar moltíssim i llavors ja el va sentir i li va dir:

- Apa! Què t'ha passat?

- Que em vas fer petit enlloc de fer-me gran - va dir el nen enfadat.
- Això no pot ser! Què deu haver passat? - va dir la bruixa.

Llavors, van sentir un soroll, era un home que estava rient, era l'home dolent i llavors van descobrir el que havia passat i la bruixa va fer desaparèixer l'home i va fer que el nen es fes gran. I a partir d'aquell moment tots van viure molt contents.

Raül Blázquez Martínez

2nB

Finalista

LA CASA I LA BRUIXA

Hi havia una vegada una casa on hi vivia una bruixa que estava molt avorrida d'estar sempre tancada amb el seu mussol.

- Què podem fer? - li va preguntar la bruixa al seu mussol.
- Doncs, podem fer una poció que trenqui les parets de la casa i així podrem sortir! - va dir el mussol.

Al cap d'uns dies, van fer la poció i van poder sortir al bosc, però es van perdre, llavors la bruixa va cridar la seva escombra màgica i li va dir que els portés a la casa de la por.

- Per què vols que us hi porti? - va preguntar l'escombra
- Perquè volem estar a les fosques i perquè allà hi ha totes les bruixes!- va contestar la bruixa.

L'escombra els va portar a la casa de la por i allà hi havia reunides totes les bruixes i de benvinguda els van fer una festa i s'ho van passar d'allò més bé. El mussol va anar amb tots els mussols, i l'escombra va estar amb totes les escombres màgiques i tots junts van fer una

discoteca amb música i menjar. La bruixa, el mussol i l'escombra van decidir quedar-s'hi a viure i cada nit feien una gran festa.

S'ho passaven tan bé, que van venir tots els monstres de la por, la reina de les bruixes, els mags, els llibres voladors, uns ratpenats,... i tots junts van ser una família feliç per tota la vida.

Ariadna Montesinos Royo

2nB

Finalista

LA CAPUTXETA VERMELLA I EL DRAC

Fa molts i molts i molts i molts anys hi havia una nena que es deia Rosa però tots li deien la Caputxeta Vermella perquè tenia una caputxeta de color vermell. La seva tieta estava malalta i la va anar a visitar i a portar-li alguna cosa per menjar: un pollastre, amanida de verdures i de postres un pastís.

Pel camí, es va trobar amb el Drac perquè el llop estava malalt:

- Caputxeta vermella, vols fer una carrera? Tu pel camí més llarg i jo pel camí més curt.
- No, -va dir la Caputxeta- com jo ja coneixo aquest conte, aniré per on vulgui, adéu.

I va arribar a casa de la tieta i va obrir la porta Gepeto, el pare de Pinotxo. Gepeto li va explicar a la Caputxeta que havia canviat de conte perquè s'havia casat amb la tieta de la Caputxeta:

- Entra, entra, a veure què has portat per menjar?

Al cap d'una estona va arribar el Drac a casa de la tieta de la Caputxeta i el van convidar a dinar. El Drac va agafar el pollastre i el va rostir amb un gran foc que li va sortir de la boca. Quan van acabar de menjar van pujar tots a sobre del Drac i van marxar volant.

Nicolás Miranda

3r. A

Primer Premi

EL MÓN MÀGIC

Una vegada una nena es va convertir en fada i va anar al món màgic i ella va pensar que era un somni i es va remenar els cabells i era veritat. Va sortir una fada amb una vareta a la mà i a la nena li va assenyalar amb la vareta màgica i va sonar *tilin tilin*. Aleshores li van començar a sortir les aletes i la fada li va donar una vareta màgica:

- Tu ets la única que pots parlar als ocells amb ulls vermells, les plomes de color negre perquè et pots convertir en humà i en fada. Pots fer-nos aquest favor, si us plau?
- Ara t'ensenyaré tot el món màgic. Quan passem els dos núvols ja hi arribem. Un, dos, tres ja hem arribat!

Allà hi havia un castell de la sort, uns arbres florits i uns núvols de color rosa. Un parc amb uns arbres ben verds i unes cases ben boniques.

Al dia següent pel matí estaven els ocells malvats i la noia va cridar:

- Bèsties aneu-vos!

I els va llançar un tronc perquè els humans tenen molta força encara que les fades no poden llançar troncs. Aleshores els ocells malvats es van morir. De cop una porta d'un arbre es va obrir i va sortir una llum molt forta i ella va entrar i va tancar els ulls. De sobte es va trobar a la seva habitació i en el seu prestatge hi havia una vareta molt petita.

El gos i el gat ja s'han casat.

Sara Dos Remedios

3r. A

Finalista

EL NEN MARINER

Hi havia una vegada un nen que es deia Álvaro i a l'Álvaro li agradava molt viure aventures, pel·lícules i pujar en vaixell. Un dia l'Álvaro li va dir a la seva mare:

- Podem anar a la platja?

I la mare li respon:

- Sí, és clar que podem!

Quan va anar a la platja l'Álvaro va anar a banyar-se, va ficar-se dins l'aigua i va nedar molt. Després, quan va treure el cap de l'aigua va veure que no estava la seva mare; es va espantar i de sobte va veure un tauró, però una balena el va salvar. Després la balena es va despistar parlant amb l'Álvaro i la balena va xocar contra una roca i va perdre de vista a l'Álvaro, però un dofí el va salvar. Va arribar fins a la platja i va sortir corrent i va veure a la seva mare. Quan la mare de l'Álvaro va veure que el seu fill estava bé li va preguntar on s'havia ficat i el nen li va dir:

- De viatge.

I llavors la seva mare li va dir:

- Anem a casa que ja és molt tard.

Gemma Rico

3r. A

Finalista

LA FORMIGA SANXA

Hi havia una vegada una formiga que estava farta d'estar tota l'estona fent el que li manava la formiga reina. Un dia per la nit es va escapar. Es va endinsar al bosc però de cop i volta, sentí un soroll molt estrany que feia cric-cric, cric-cric. I a cada pas que feia el sentia més fort i al final, era el seu amic grill.

- Hola grill. Vols venir amb mi al temple de la formiga més sàvia del món, perquè em faci lliure? Va dir la formiga.
- Sí- va dir el grill.

I els dos es van posar en marxa.

Però en el formiguer es van adonar que ni hi era i la formiga reina va enviar a tot l'exèrcit perquè la busquessin. I van estar 4 anys de formiga buscant-la.

La formiga havia trobat cada dia un amic seu. Va trobar: el grill, la marieta, el cuc, la girafa Rafa i el talp Pat.

En el formiguer la van donar per morta. La formiga amb els seus amics van trobar el temple. En una cadira estava la primera formiga que va fer ella sola el primer formiguer de la història i la formiga va dir:

- Vull seguir la teva carrera.
- Bé comencem. Primer has d'aguantar tot el dia sota la cascada. Jo estaré amb tu.
- Bé comencem. Va dir la formiga.

Van estar tot el dia. Després va haver de lluitar amb els seus amics. Al dia següent va haver d'endevinar 1000 endevinalles. Una era: què serà quan sigui no serà.

Al final es va fer el seu formiguer i totes les formigues que treballen per ella estan fent la feina que toca i de M A R X A!! I no dubtis que si veus una formiga molt grossa és la reina Sanxa, que està de marxa.

I conte tancat conte acabat.

Raúl Pérez

3r. B

Primer Premi

EL TRASLLAT DELS INSECTES.

Hi havia una vegada un grup d'amics que sempre es reunien per parlar i per jugar, fins que un dia la papallona va dir:

- Quan triguen els meus companys, aniré a buscar-los.

I va anar a buscar-los per tot arreu, però no va trobar a ningú.

I va dir la papallona:

- Però què passa aquí?

Va tornar a veure si hi havia algú per la ciutat i resulta que va trobar a una formigueta i li va preguntar:

- Hola. Has vist els meus companys?

I la formigueta li va respondre:

- Sí, em van dir que se n'anaven a una altra ciutat.

I la papallona va dir:

- Moltes gràcies. Adéu.

I va anar a buscar-los per l'India i després per Hawai i finalment, els va trobar.

- Visca!! Va dir la papallona.

i van seguir jugant tots junts a fet i amagar, i després a atrapar i, finalment van agafar una fulla i van acampar.

L'abella, la papallona i la mosca van anar volant a buscar menjar, mentre els altres: la marieta i la formiga vigilaven la tenda.

I conte contat, aquest conte s'ha acabat.

Fi

NEREA CELMA

3B

Finalista

LA MARE I EL FLAM

Hi havia una nena, que es deia Neus, que no li agradava menjar i molt menys provar menjars nous. La seva mare cansada d'insistir cada dia en el mateix i, mirant que no servia de res, va tenir una idea; donar-li un petit ensurt a la Neus. I va esperar el moment. La Neus com cada dia...:

- Mare que hi ha per dinar?
- Verdura i peix. Va contestar la mare.
- Oooh! Eig! Quin fàstic, no m'agrada, no vull.

La seva mare ja esperava això.

- Bé si t'esforces a menjar dues cullerades et dono les teves postres preferides, flam.
- Sí, sí,sí,. Va dir molt contenta la Neus.

Mentrestant la mare va anar a la cuina a buscar-lo, la Neus va fer com si es menges dues cullerades, volent enganyar a la seva mare.

Mentrestant la Neus dormia, la seva mare li havia preparat un flam tan gegant, quasi com ella. Quan va posar-lo a la taula la Neus va obrir els ulls com plats sense creure-s'ho, mai no havia vist un flam tan gran.

- Mare, mare! La Neus va cridar espantada i li va preguntar:
- Què ha passat, per què és tan gran els flam?

I la mare molt seria li va dir:

- No filla ets tu que ets molt petita. Clar com que no menges!

La Neus espantada li va dir :

- Prometo menjar una mica més cada dia. I plorant li va dir:
- No t'emportis la verdura que me la menjaré tota.

I molt espantada de veure el flam tan gran, va dir que no el volia. La Neus s'havia menjat tot I la mare va treure un flam més petit i la Neus se'l va menjar tot.

CRISTINA NEVADO

3r B

Finalista

LA LLUNA

Des del cel la lluna
Contenta et mirarà,
Mentre al volant de la terra
Va viatjant sense parar.

El sol que la il·lumina
Les seves cares t'ensenyarà:
Quart minvant, quart creixent,
Lluna nova i lluna plena.

Observa-la amb atenció
Mentre et somriu
I t'envia un petó.

Ella i l'Ossa Major,
Que sempre l'acompanya,
Et desitgen que tinguis
Un bon dia.

Tyffany Izebre

4t. A

Primer Premi

MARIA

Demà es primavera,
i tu Maria,
ets com una flor juganera.

Bella dona del meu cor,
si et tingues a prop
et donaria un sac ple d'or.

Però com el teu pare no vol
m'hauré de conformar
i tenir-te com un record.

Vasile Paun

4t. A

Finalista

EL CEL

El cel blau
m'ha deixat babau,
amb el seu fred
suau i fresquet
quan passa pel meu jardinet.

El cel blau
m'ha deixat bocabadat
quan surt el sol
veig un ocell
que empren el vol.

El cel blau
m'ha deixat entusiasmats
sempre que neva
em quedo glaçat.

Kilian López

4t. A

Finalista

LA MEVA GATETA

Llisa com la llana,
bonica com les perles.
La meva gateta es diu Anna
i té els ulls com mil llunes.

Llesta i entremaliada
petita i molt divertida
i quan surt els sol
sempre surt a fer un vol
tota ella ben vestida.

Abdellah Bakkali

4t B

Primer Premi

JO TINC UN GAT

Jo tinc un gat
molt entremaliat
que si vol dormir li dic:
-No al meu llit!

El meu gat no és modern
però és molt intel·ligent
bada com una baldufa
i té uns somnis que... buf!

Li ensenyo moltes cosetes
i també piruetes,
a un concurs vull anar amb el meu gat
que guanyaria tot estofat.

Jo tinc un gat molt espavilat
que no m'agrada que jugui al terrat.
Que quan dorm ronroneja
i si hi ha una gotera mai li molesta.

Jo tinc un gat molt entremaliat
però també molt espavilat.

Carla Montoya

4t B

Finalista

EI MEU ARBRE

Visca el meu arbre
que té moltes fulles verdes i marrons
és gran i molt gruixut.

És a la porta de la meva casa
s'hi posen ocells
tenen un niu.

Tenen ous i ocells,
petits els ocells.
Piulen i piulen molt bé
i desperten a la gent.

Són grocs i negres.
La mare està buscant menjar.

Albert Riera

4t B

Finalista

EL LAXANT

Hi havia una vegada una família formada per una mare que es deia Elisabeth, un pare que es deia Lluís i finalment els 2 germans que eren molt entremaliats. Tenien 10 anys i un es deia Miquel i l'altre David. El pare treballava d'empresari i el dia 12 de gener tenia una reunió molt important. Tenia que presentar el projecte que va trigar 2 mesos en fer. Al dia següent era dia 12 de gener. El pare es va aixecar, va agafar el projecte i va anar a la cuina i els germans li van dir que ells ja l'havien fet el cafè. Però no li van dir que l'havien enverinat amb un laxant. El laxant es un líquid que si t'el veus tens ganes d'anar al lavabo. Llavors el pare va arribar a l'empresa i van començar la reunió. Primer tot era normal. El pare era el numero 5 per sortir a presentar el seu projecte. Llavors van dir numero 5 i el pare va sortir corrents. Mentre el presentava li van entra ganes d'anar al lavabo i de sobte es va tirar un pet dels que fan pudor els companys i el director es tapaven el nas discretament.

- Quina pudor fa! - va dir en Xavier un company del Lluís
- És veritat!- va contestar la Paula
- És un pet, però ve del Lluís!-va exclamar el director

-Després podries parlar amb ell -va suggerir la Paula

Això ja feia efecte! El pare estava vermell i molt encongit, per aguantar-se més.

Quan va acabar la reunió, el director li va preguntar:

- Et trobes bé Lluís?- va preguntar el director

- Si hem trobat perfectament- va contestar en Lluís

Lavors el director se'n va anar .El pare va pensar :“Que he fet aquest matí? M'he aixecat, he agafat el meu projecte i me begut el cafè !!!!!!!!!!!!!!! Per això aquests mocosos és reien tant, ho pagaran!!!!!!

Els companys que estaven darrera no paraven de riure i riure!!!!!!

1er Premi

Noelia Cerro 5A

Narrativa Llengua Catalana

UN FUTUR MILLOR

Diuen que el geni es fa. Si coneguéssiu a la Lucy no pensaríeu així, si no sentiú la seva història. Voleu que us l'expliqui?

La Lucy vivia en una casa normal, anava a una escola normal, era d'una família normal ... Però la Lucy era especial perquè quan li regalaven una joguina no la utilitzava com qualsevol nen sinó que la desmuntava. Aquell io-io que li va regalar la seva àvia juntament amb un motor dissenyat i fabricat per ella i una carcassa d'un vell camió de joguina van acabant sent un cotxe de radio control més ràpid que un atleta.

Els seus pares la van apuntar a una activitat extraescolar de manualitats. Ella s'ho passava molt bé des del primer dia perquè la professora els donava molts materials i la nena posava la seva imaginació i la seva traça. Així que de les seves mans anaven sortint coses cada vegada més creatives i moltes a més útils.

I és que la Lucy volia ser inventora o ja ho era?

Volia inventar la màquina d'empaquetar fums. Tenia un parell d'idees i aquell dia es va posar en marxa. Primer va agafar materials i eines corrents: unes tisores, un regle, un llapis, un cúter, un xip d'ordinador, el metall de les caixes de la seva mare i un munt de coses més. Primer va agafar les caixes de la seva mare i les va enganxar a uns tubs de paper d'alumini amb cola instantània. Llavors va introduir el xip modificat a la caixa gran de metall i a sobre hi va col·locar paper d'alumini i el va deixar a sobre de l'escriptori fins l'endemà. Al matí es va llevar amb ganes de provar el seu invent, però primer li va donar una capa de pintura blava. Després va esmorzar ràpidament unes torrades, un got de cola-caó i apa! Va sortir al carrer més contenta que unes pasqües. A la carretera hi havia un cotxe tot just engegant el motor i desprenent molt de fum. La Lucy

va obrir la capsa, va activar el xip i el fum va entrar a dins de la caixa i l'alumini va cremar el fum que hi havia.

Un empleat de l'Ajuntament que passava per allà va veure la Lucy i se li va adreçar dient-li:

- Ostres tú, magnífic. Aquest invent és una meravella!

La Lucy li va explicar que ella volia ser inventora i que aquest era el seu primer invent seriós. El senyor de l'Ajuntament va parlar amb els seus pares animant-los a que fessin estudiar ingenieria a la seva filla per tal de desenvolupar més les seves possibilitats.

- Qui sap si algun dia La Lucy no és la inventora de la ciutat!!!

De moment l'Ajuntament li vol comprar la màquina d'empaquetar fums

- ... perquè serà molt útil per rebaixar la contaminació - va dir el senyor de l'Ajuntament.

Però la Lucy té d'altres projectes pendants d'allò més útils: l'empaquetadora de brossa, l'iman fònic pels sorolls i la depuradora de sals. Tots aquests invents podran seguir millorant el nostre planeta i els que visquin aquest món podran seguir gaudint de la natura que haurem pogut conservar. Tot això gràcies a la nostra petita Lucy.

I això és tan veritat com que aquest conte s'ha acabat.

1er Premi

Narrativa Llengua Catalana

Karima Ikan 5 B

ADÉU LLIBERTAT

Al col·legi Llibertat
Una pila d' anys hem estat.
De p3 fins a sisè
Un munt de coses hem fet.

Hem après socis,
mates, natus i anglès,
llengua, música
i moltes coses més.

Hem tingut molts professors
Peró no sabem dir quin és el millor.
Algunes vegades hem sigut dolents
i molta paciència han tingut ells.

Aviat ens separarem
i segur que plorarem.
Però sempre tindrem bons records
De tants i tants moments bons.

Adéu amics meus
Adéu professors
Adéu C.E.I.P. Llibertat
I gràcies per tot el que ens heu ensenyat.

1er Premi

Poesia Llengua Catalana

Enya Moreno. 6é A.

La família

La família sempre
ha d'estar unida, a la vida.
Cada vegada hi han menys
per això em de gaudir amb ells.

I per que la sogra te que estar
enfadada amb el novio,
que s'en vagi la sogra a Tokio!
per que la mare ha de portar tot:
La casa, els nens,
que els pares ajudin mes!

I per que l'avi al sopar de
Nadal no parla res,
que parli una mica mes!

Ai! el pare que sempre diu
Pregunta-li a la teva mare.

1er Premi

Poesia Llengua Catalana

Sergi Olives. 6é B.

EL PERRO

Un perro,
veloz como un rayo.
Un perro,
marrón como el barro.

Animales mamíferos,
llenos de rizos.
De pura raza,
también hay de caza.

Pequeños o grandes,
que comen fiambres.
Chihuahuas, yorsais,
que con ellos gozáis.

Perros mimosos,
a veces rabiosos.
Perros preciosos,
a veces chisposos.

Perros salvajes,
los más eficaces.
Perros mimados,
los más asustados.

1er Premio

Poesia Lengua Castellana

Paula Tornero 5A

!TÚ ME HACES FELIZ;

Flores de primavera,
rosas de amor,
libros de Sant Jordi y
regalos de todo corazón.

En San Valentín muchos
regalos para tí, amores
de todos colores son
ricos de sabores.

Desde la luna
tú me enamoras.
¡Qué triste verte cuando
lloras!

1er Premio

Poesia Lengua Castellana

Ramata Bandeh 5B

UN FANTASMA EN UNA CASA DEL TERROR

Había una vez una familia que se fue a una casa nueva. El padre se llamaba David, la madre Estela. Sus hijos Raúl, María y Cristian. Vivían en Madrid.

Al cabo de quince minutos de llegar a la nueva casa, los niños dijeron:

- Ésta es nuestra casa.
- Sí, es muy bonita- dijo la madre.

Aquella tarde los niños quisieron ir a ver su antigua casa porque la echaban de menos. Se fueron y llegaron a la casa anterior.

Cristian dijo:

- Parece que no vive nadie, porque no hay ninguna luz encendida.

Y Raúl dijo:

- ¿Y si entramos?
- Yo no quiero entrar -dijo María-. Tengo miedo.

Pero al final entraron los tres y escucharon unos golpes ¡PUM! Los niños se asustaron mucho porque se dieron cuenta que la puerta los había encerrado.

- ¿Y ahora qué hacemos? -dijeron.

Subieron por las escaleras y escucharon un ruido ¡UUUUUUUUU!

- Parece una voz de fantasma -dijeron.

Entonces cayó un trozo de madera y casi les dio a los tres. A continuación se encontraron un pasadizo secreto y dos camas para dormir. Se pusieron a dormir y tenían tanto miedo que no

lo conseguían. Entonces escucharon unos pasos muy fuertes que bajaban las escaleras. Los niños se escondieron rápidamente en un armario. Alguien abrió la puerta. Era blanco y tenía un farolillo con una luz. ¿Era un fantasma?

- ¿Quién es usted?
- Me llamo Toni y os quería dar un gran susto.
- ¿Por qué?
- Porque vosotros habéis entrado en mi casa.

Al final el hombre acompañó a los niños a su nueva casa y por el camino se encontraron a sus padres. El hombre se fue y la familia vivió feliz. Y, colorín, colorado, este cuento se ha terminado.

1er Premio

Narrativa Lengua Castellana

Albert Quirós 6B

Lección de aprendizaje

Había una vez cuando las vacas volaban y las ranas ladraban una gota de agua, pero no una gota corriente sino con el poder de transformar a la gente en gotas de agua. Hace un tiempo me pasó una cosa, ahora os explico como pasó. Estaba en una nube cuando una masa de aire frío me pilló desprevenido y caí en forma de agua entre los árboles, caí en un riachuelo muy bonito, con agua cristalina, peces y rocas, era una maravilla. Pero conforme iba bajando el río, el paisaje empeoraba, todos los árboles estaban talados, el agua estaba contaminada y no había peces, porque todas las fábricas echaban sus residuos al río. Como estaba tan contaminado me filtré en la tierra y salí en África. Lo que ví me dejó alucinado, todos los niños estaban trabajando en lugar de estar en el colegio, no tenían agua y había muy poca comida. Pensé como podía ayudarlos, pero no podía yo solo, tenía que haber más gente que me ayudara a salvarlos y me fuí. Me filtré en la tierra y salí en Canadá en la ciudad de Toronto, caí en un pequeño charco de una casa grandiosa: tenía 12 habitaciones, 2 cocinas, 5 lavabos, SPA, 2 piscinas, jardín de 56m² y muchas cosas más. Cuando lo vi todo me quedé alucinado y decidí investigar. Dentro de la casa vivía un niño de 9 años, era rubio con los ojos verdes, medía un 1m 50cm y no le gustaba el colegio, se llamaba Cristian. Cuando se lavaba los dientes dejaba el grifo abierto y malgastaba 3l. de agua, y cuando se bañaba gastaba 200l. . Me enfadé mucho y decidí pedir ayuda a mis poderes mágicos y enviarlo a África para que viera la importancia del agua y de estar en el colegio y no trabajando. Dije:

- PATAPÍN PATAPÁN Y EN GOTA DE AGUA TE CONVERTIRÁS

Después de decir eso se convirtió en gota de agua y muy nervioso dijo:

-¿ Qué hago aquí y quien eres?

- Soy una gota de agua y te he convertido a ti en una para que veas la importancia del agua y de estar en el colegio.

Después de un largo viaje llegamos a África y lo volví a convertir en humano, y le expliqué que dentro de unos días le volvería a buscar esperando que hubiera comprendido el significado. Después me fui pero me quedé por allí para vigilarlo. Cristian conoció a Lila una niña morena con el pelo negro y los ojos marrones. Después de hablar mucho tiempo se hicieron muy amigos, Cristian le dijo que no tenía donde dormir y si podía pasar la noche en su cabaña. Con los primeros rayos de sol Lila despertó a Cristian y le dijo que tenían que ir a por agua. El viaje fue muy duro y largo, cuando llegaron cogió sólo una garrafa de agua, sorprendido le preguntó que si no cogía más y ella le dijo que no podía y se dio cuenta de que si no malgastara agua tendrían un poco más para ellos y se fueron. Al llegar Cristian pensaba que se iban a descansar pero Lila le dijo que ahora tenían que recoger la verdura, cansado se puso a trabajar y después le dijo que cuando iban al colegio y ella le dijo que no había, después de decir eso aprendió los dos significados y la gota se lo llevó. Cuando iban viajando le dijo que nunca más malgastaría agua y que había aprendido lo importante que es el colegio.

No malgastar agua está en vuestras manos y espero que como Cristian aprendáis a valorar las cosas que os rodean, ya que en muchos sitios no tienen la misma suerte que todos nosotros. Así que ya sabéis,... si no os llevaré a África.

1er Premio

Narrativa Lengua Castellana

Alejandro Palomares 6A

The BEAR ANT

My animal name is Bear ant. The Bear ant is vertebrate and it is a mammal. It is brown and it is warm blooded. It breaths through lungs. It's viviparous. It eats ants. Bearant's got very long mouth, and a very long tongue. The bearant catches the ants with his tongue.

Amezing factors about it is that it catches 30.000 millions ants a day with his tongue.

1st Prize

English

Cristina Pak 5A

The OCTOPUS

The octopus is a invertebrate and is a fish.

The octopus is big it hasen't legs ,hes got 8 tentacles.

He hasen't got tail or ears .It's multicoloured .

The octopus is cold blooded and breaths through gills.

He's got smooth skin and is oviparous.

He eats small animals and lives water.

Amazing facts about it are that ,he's got one hundred of suckers.

The octopus changes the colours depending on his emotions..

He uses techniques of camouflage.

The octopus reduces his size x10.

He live 1 or 2 years.

1st Prize

English

Pablo 5B

About me

My name's Navjot.I'm 11. I live in Badalona .

I speak Spanish,Catalan,Punjabi because my parents are from India.

My mum is a cleaner and my dad is taxi driver.

I like flowers but i don't like animals.

My best friend are Enya and M^azara.

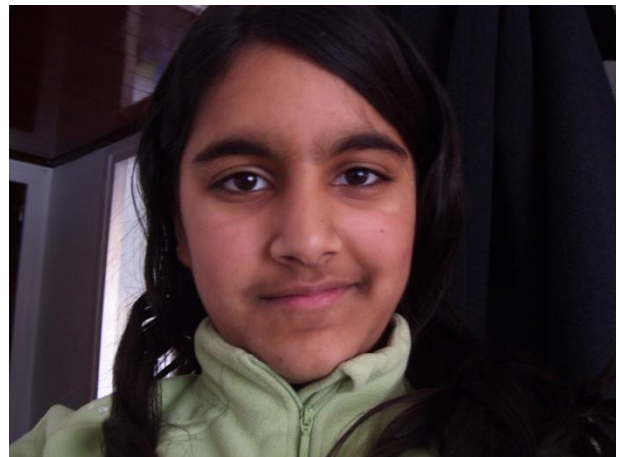
When i'm older i want to be a nurse because i like people.

My favorite subjects are English and Maths.

My favorite painter is Dali.He was from Spain.

He lived in Catalonia.When he was young he liked painting.My favorite singer is Melody.She lives in Spain.

When she was young she liked music.

1st Prize

English

Navjot Kaur 6A

About me

My name is Ona. I'm eleven. I live in Badalona. I speak English, Spanish and Catalan. I live with my parents and my sister. My mum is sells furniture and my dad too. I like listening to music, going shopping, skiing, singing and dancing, traveling, go to the cinema with my friends, going to the beach in the summer and going to the theme park. I don't like reading books and doing my homework. My best friends are Nathalie, Susana and Sana. When I'm older I want to be famous because I like slam. My favourites subjects at school are P.E and Arts. My favourite painter is Picasso. He was from Spain. He lived in Malaga. He painted the "Guernica". My favourite actor is Zac Efron. He is from U.S.A. He lives in Sant Francisco (California). When he was young, he liked playing football.

1st Prize

English

Ona Alsinet 6B
